

ความอัศจรรย์
ของการเนรมิตสร้าง
Marvels of Creation

ความอัศจรรย์ของการเนรมิตสร้าง

การสนทนาระหว่าง

ดร.วอลเตอร์ แอล. วิลสัน และ ดร.ลูวิส ทอลบอท

คำนำ

การสนทนาที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้โดยมากเป็นการสนทนาระหว่าง ดร.ทอลบอท ประธานกรรมการแห่งสถานศึกษาพระคริสตธรรม แห่งเมืองลอสแอนเจลิส มลรัฐแคลิฟอร์เนีย และดร.วิลสัน แห่งเมืองแคนซัสซิตี มลรัฐมิสซิวรี ซึ่งเป็นนายแพทย์ผู้มีชื่อเสียง ทั้งเป็นนักวิทยาศาสตร์ และเป็นอาจารย์สอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ คำถามและคำตอบนี้ได้ใช้สนทนาโต้ตอบกันที่สถานีวิทยู เอ.บี.ซี. แห่งประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว

ข้อความหลายแห่งช่างน่าแปลกประหลาดและเกือบเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อ แต่ข้อความทุกข้อที่ยกมากล่าวนั้นล้วนเป็นความจริงทั้งสิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์และทรงมีความรักต่อสิ่งที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างขึ้นมา เราหวังว่าหนังสือเล่มนี้ จะช่วยให้ท่านผู้อ่านบังเกิดความศรัทธาในพระเจ้า และมีชีวิตอยู่เพื่อปฏิบัติพระองค์เป็นแน่

(หมายเหตุ: - ในบทสนทนาเราจะใช้อักษร ท. ไว้เบื้องหน้าคำถามซึ่ง ดร. ทอลบอท ถาม และใช้อักษร ว.อยู่หน้าคำตอบของ ดร. วิลสัน)

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 ไข่.....	4
บทที่ 2 ไข่.....	6
บทที่ 3 ตัวแก้ว.....	7
บทที่ 4 มด.....	8
บทที่ 5 ผึ้ง.....	10
บทที่ 6 ปลา.....	11
บทที่ 7 นก.....	12
บทที่ 8 ช้าง.....	13
บทที่ 9 ถั่ว.....	14
บทที่ 10 หญ้าไร่ประโยชน์.....	15
บทที่ 11 เสื้อผ้า.....	16
บทที่ 12 มะพร้าว.....	17
บทที่ 13 ใบไม้.....	18
บทที่ 14 ร่างกายของเรา.....	19
บทที่ 15 บทสรุป.....	21

บทที่ 1 ไช้

ท. พระเจ้าทรงสนใจในตัวเราเป็นส่วนตัวจริง ๆ หรือ? พระองค์ทรงเป็นผู้ใหญ่ยิ่ง พระองค์คงไม่สนใจอะไรกับเรื่องเล็ก ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของมนุษย์

ว. พระเจ้าทรงสนใจตัวเราแต่ละคน พระเจ้าทรงสนใจมิใช่แต่มนุษย์เท่านั้น พระองค์ทรงสนใจกับชีวิตสัตว์ และชีวิตต้นไม้และพืชต่าง ๆ ด้วย ให้เราตั้งต้นจากการเกิดระยะของการฟักตัว (เริ่มเป็นตัว) มีระยะเวลาต่างกันมาก เช่น:-

ไข้ของแมลงบางอย่างที่มีปีกแข็ง มีระยะฟักตัว หนึ่งสัปดาห์หรือเจ็ดวัน (1X7)

ไข้นก คีรีมูน ฟัก เป็นตัว ในระยะเวลาสองสัปดาห์ (2X7)

ไข้ไก่ฟักเป็นตัวในระยะเวลาสามสัปดาห์ (3X7)

ไข้เป็ดฟักเป็นตัวในระยะเวลาสี่สัปดาห์ (4X7)

ไข้นกกระจอกเทศ นกแก้ว จระเข้ ฟักเป็นตัวในระยะเวลาห้าสัปดาห์ (5X7)

ไข้งูฟักเป็นตัวในระยะเวลาเจ็ดสัปดาห์ (7X7)

(หมายเหตุ เลขเจ็ดเป็นเลขครบบริบูรณ์ในการเนรมิตสร้างของพระเจ้า)

ท. แต่สัตว์ทุกชนิดไม่ได้ออกไข้นี้ครับ

ว. สัตว์ทุกชนิดไม่ได้ออกไข้ก็จริง แต่ให้เราสังเกตระยะการฟักตัว โดยมีระยะเวลาต่างกันดังนี้ ระยะหนูเล็กเกิดกินเวลาสองสัปดาห์ แมวแปดสัปดาห์ สุนัขเก้าสัปดาห์ ม้าสามสิบเก้าสัปดาห์ ช้าง (หนึ่งปีเก้าเดือน) เก้าสิบเอ็ดสัปดาห์ มนุษย์สี่สิบสัปดาห์ พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเป็นผู้ทรงฤทธานุภาพเท่านั้นจึงทรงสามารถวางแผนการเนรมิตได้เช่นนี้

ท. ไช้แต่ละฟองมีไข้แดงและไข้ขาวไข้ใหม่ครับ?

ว. ถูกแล้ว แต่ไข้ฟองหนึ่งออกมาเป็นนกสีฟ้า ไข้ฟองหนึ่งออกมาเป็นนกสีแดง และไข้อื่น ๆ ก็ออกมาเป็นนกสีต่าง ๆ กัน เหตุใดขนสวยงามของนกยูงซึ่งมีจุดลำตัวเป็นระยะเรียบร้อย ได้เกิดออกมาจากไข้แดงและไข้ขาว พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เท่านั้นจึงทรงสามารถกระทำได้เช่นนี้

ท. นกจิกเปลือกไข้ออกมาได้อย่างไร?

ว. ให้เราสังเกตดูไข้ไก่ก็แล้วกัน เปลือกข้างที่แหลมเล็กหนากว่าอีกข้างที่ใหญ่ ข้างใหญ่จะมีช่องว่างสำหรับอากาศ (ช่องว่างเก็บอากาศนี้จะเห็นได้ชัดเจนเมื่อเราตีไข้ให้สุกจนแข็ง และปอกเปลือกออก) เมื่อลูกเจี๊ยบเริ่มเป็นตัวในฟองไข้ ลูกไก่จะต้องหันหัวใจของมันเข้าสู่ด้านใหญ่ นั้นเสมอ ไม่ว่าแม่ไก่จะพลิกฟองไข้ให้อยู่ในท่าไหน ระหว่างสามสัปดาห์ที่กำลังกฟักไข้ของมันอยู่นั้น ท่าของลูกไก่จะไม่เปลี่ยนแปลงเลย

ปลายจะงอยปากของลูกไก่ตัวเล็ก ๆ ขณะที่กำลังอยู่ในไข่ นั้นยังอ่อนอยู่มาก ฉะนั้นจึงไม่สามารถจิกเปลือกไข่ที่แข็งได้ โดยเหตุนี้เองพระเจ้าจึงประทานเครื่องมือพิเศษนี้ คือกรวยแข็งแหลมลงบนปลายจะงอยปากของลูกไก่ซึ่งจะใช้ได้เพียงครั้งเดียว เมื่ออากาศที่ดำรงอยู่ในช่องว่างของไข่ถูกใช้หมดไปแล้ว ลูกไก่อก็จะจิกเปลือกไข่แตกเพื่อรับอากาศมากขึ้น ภายในสองวันเท่านั้น กรวยที่ครอบปากลูกไก่อนั้นจะหลุดออกจากปากของมัน

บทที่ 2 ไก่

ท. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าแปลกใจมากกว่า เหตุใดไก่จึงเกาะคอนหรือเกาะกิ่งไม้แล้วหลับอยู่ แต่ไม่หล่นลงมา? ถ้าเป็นข้าพเจ้าก็คงหล่นลงมาแน่ ๆ

ว. แน่นอน ท่านจะหล่นลงมา แต่นี่แสดงให้เห็นผีพระหัตถ์และพระปัญญาของพระเจ้า เมื่อไก่เดินขึ้นไก่อจะแผ่กางออก แต่เมื่อไก่เกาะกิ่งไม้ก็สามเนื้อที่ตีนไก่อจะรวบรวมมาค้ำตีนไก่ให้งอพับติดรอบ ๆ กิ่งไม้ และมันจะเกาะติดแน่นเหมือนยางรัด

ท. พระคริสตธรรมคัมภีร์ สอนใจเราอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องไก่?

ว. แน่นอน มีอยู่หลายเรื่อง พระเยซูคริสต์ทรงสอนให้เราเห็นความสัมพันธ์ที่น่ารักระหว่างแม่ไก่และลูกไก่ เพื่อชี้ให้เห็นความรักและความสนใจของพระองค์ต่อเราในพระธรรมลูกา 13:34 พระเยซูตรัสว่า “...เราปรารถนาเนื่อง ๆ จะใคร่รวบรวมลูกของเจ้าไว้เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีก แต่เจ้าไม่ยอม” เราควรมีเวลาที่แม่ไก่เรียกลูกของมันสี่ครั้งเท่านั้น

ครั้งแรกเมื่อแม่ไก่พบอาหาร หรือตัวหนอนตัวด้วงมันจะร้องกุก ๆ ให้มากินอาหารโดยเร็ว และลูกไก่อจะวิ่งมากินอาหารอ่อย ดังนั้นพระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่มาหาเราจะมีได้ออคอย และผู้ที่วางใจในเราจะมีได้กระหายอีกเลย” (พระธรรมยอห์น 6:35)

อีกครั้งหนึ่ง เมื่อ แม่ไก่เห็นจุดดำในท้องฟ้าบินไปรอบ ๆ และใหญ่ขึ้น แม่ไก่อจะร้องอย่างตกใจมาก และเรียกลูกให้มารวมกันเพื่อให้พ้นจากอันตรายของเหยี่ยว

อีกครั้งหนึ่ง เมื่อแม่ไก่ได้ยินเสียงฟ้าร้อง และเห็นฟ้าแลบและรู้ว่าลมหนาวกำลังพัดใบไม้แม่ไก่อจะทำเสียงกุก ๆ บอกอันตรายโดยเร็ว และเรียกลูกของมันให้หลบพายุที่กำลังจะเกิดขึ้น

ในที่สุดเมื่อดวงอาทิตย์ใกล้จะตกดิน แม่ไก่อจะค่อย ๆ เรียกลูกที่รักของมันให้มานอนพักผ่อน นั่นแหละคือเรามาฝ้าพระองค์เช่นเดียวกัน เพื่อขอความคุ้มครอง เพื่อความเล้าโลมใจ เพื่อกำลัง เพื่อการดำรงชีพ เราจะพบว่าพระเจ้าทรงเป็นที่พักพิงอันสงบสุข เป็นการทำทายเป็นแท้จริงสำหรับเราที่จะวางใจพระเยซูคริสต์เจ้า เพื่อพระองค์จะทรงป้องกันเราให้พ้นจากความชั่วทั้งหมด

บทที่ 3 ตัวแก้ว

ท. ข้าพเจ้าได้เห็นตัวแก้วเกือบคลานไปตามรั้ว ตัวแก้วบางชนิดมีขนมาก บางชนิดไม่มีขน มีอยู่หลายชนิด ท่านเคยสังเกตแมลงจำพวกนี้บ้างไหม?

ว. ตัวแก้วที่ท่านเห็นนั้น กำลังคลานไปด้วย ขาสิบสี่ขา หรือมากกว่านั้น บางตัวมีขนเหลือง ๆ หรือขาว หรือน้ำตาลบางทีก็มีหลายสีปนกัน มันกินใบไม้เขียว ๆ ด้วยปากเล็ก ๆ ของมัน และไม่สนใจดอกไม้ที่สวยหรือน้ำหวานในดอกไม้มันนั้น มันไม่พยายามจะออกแรงบินแต่เต็มใจอยู่กับการคลาน มันไม่แสดงว่าชอบสีฉูดฉาด แต่มันชอบสีเขียว ๆ พอฤดูหนาวใกล้เข้ามา ตัวแก้วพวกนี้จะทยอยโผล่ขึ้นมา รอบตัวของมันเองคล้ายกับโลง มันเริ่มชักใยหุ้มตัวจากตอนท้ายไปข้างหน้า ในที่สุดก็หุ้มตัวด้วยใยไหมจนสำเร็จ และเป็นการหุ้มชนิดน้ำไม่ซึมเข้าได้เลย แสงแดดทำให้แห้งไม่ได้ และจมน้ำไม่ได้ตลอดฤดูหนาวตัวแก้วชนิดนี้ก็ขุดอยู่ในรังไหมของมันเฉย ๆ

พอถึงฤดูใบไม้ผลิ แสงแดดอบอุ่นส่องรอบ ๆ ก็จะทำให้เกิดปฏิกิริยาที่น่าอัศจรรย์เป็นพิเศษ ซึ่งไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ รังไหมที่ห่อตัวของมันอยู่นั้นมีรูอยู่ข้างหนึ่ง แล้วไม่ช้ามันก็ออกมาจากรูนั้น สิ่งที่ปรากฏตัวไม่เป็นตัวแก้วที่มีขนสีเหลือง และมีขาหลายขา แต่เป็นผีเสื้อที่มีสีสวยสดงดงาม มีปีกที่แปลก สีสด มีขาหกขา และมีลื่นพิเศษเป็นวงยาว ซึ่งมันสามารถดูดน้ำหวานจากดอกไม้ได้ พระผู้เป็นเจ้าท่านนั้นที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงนี้ได้อย่างน่าอัศจรรย์ ผีเสื้อออกมาจากรังไหมของมันได้อย่างไร? มีใครทราบบ้าง ขาของมันอีกหลายขาหายไปไหน? และขนหายไปไหนหมด? เนื่องจากผีเสื้อมีเกล็ดเล็ก ๆ ทั่วทั้งปีกของมัน เนื้อที่ปีกหนึ่งตารางนิ้ว จะมีเกล็ดประมาณหนึ่งล้านเกล็ด ดร. ทอลบอท ครับ พระเจ้าผู้ทรงสามารถกระทำการเปลี่ยนแปลงด้วยอิทธิฤทธิ์นี้เองก็เดียวเท่านั้น ที่ทรงสามารถเปลี่ยนชีวิตจากสภาพที่ไม่มีสี สีตุ่น ๆ มอ ๆ ให้กลายเป็นสีสวยสดงดงาม แพรวตาได้ถ้าเราจะมอบตัวของเราถวายแด่พระเจ้า

ทำนองเดียวกันกับตัวไหม คือแทนที่จะปล่อยให้ตัวไหมอยู่ในป่า มนุษย์ใช้วิธีฟักไข่ของไหมให้เป็นตัว ตัวหนอนไหม แล้วเลี้ยงด้วยใบหม่อนจนหนอนไหมชักใยไหมพันรอบ ๆ ตัวมันเอง แล้วมนุษย์ก็เอาตัวไหมที่ยังไม่ออกจากรังไปต้มในน้ำเดือด ๆ ตัวหนอนเจ้าของรังนั้นตาย แล้วสาวเอาไหมที่พันหุ้มห่อตัวไหมนั้นมาปั่นเป็นเส้นไหม และทอเป็นผ้าไหมที่สวยงาม และเราก็นำมาตัดเป็นเสื้อผ้าประดับกาย แต่อย่าลืมว่า ตัวหนอนในใยไหมต้องตายก่อนที่มนุษย์จะได้ใช้ผ้าไหมนุ่มนวล ทำนองเดียวกันพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต้องสิ้นพระชนม์เพื่อเราจะได้ชีวิตนิรันดร์

บทที่ 4 มด

ว. พระธรรมสุภายิต 6:6 เราอ่านได้ความดังนี้ “คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปหามดไป! พิเคราะห์ดูทางของมัน และจงฉลาด” พระเจ้าทรงทราบว่าเราไม่ค่อยเห็นมดตัวผู้ มดตัวผู้อยู่ในดินตลอดเวลา มดตัวเมียเท่านั้นที่ขึ้นมาบนพื้นดิน ออกไปเที่ยวปิกนิก แล้วนำเอาอาหารที่หาได้ไปให้มดตัวผู้ที่อยู่ใต้ดิน พระเจ้าทรงทราบว่าเราจะเห็นแต่มดตัวเมีย จึงใช้คำว่าตัวเมียในภาษาฮีบรู ความรู้เรื่องเพศนี้จะเห็นได้ตลอดพระคัมภีร์

ท. วันก่อนข้าพเจ้าเจอมดในครัวของข้าพเจ้าหลายร้อยตัว ข้าพเจ้าไม่สังเกตว่าเป็นมดตัวผู้หรือตัวเมีย ข้าพเจ้าไม่อยากให้มดเข้าครัวของข้าพเจ้าเลย แต่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นมดในโบสถ์ มดมีประโยชน์อะไรบ้าง?

ว. ผู้หนึ่งกล่าวว่า “มดเป็นสัตว์ที่มีฐานะย่งที่สุดในโลก แต่ถึงกระนั้น มดตัวเมียยังมีเวลาออกไปเที่ยวปิกนิกทุกครั้ง (ปิกนิก คือการที่ครอบครัวออกไปเที่ยวสนุก และกินอาหารนอกบ้าน) ท่านคงจะทราบแล้วว่ามดหาอาหารได้เร็วเหลือเกิน มดชอบของหวานทุกชนิด มดขยันหาอาหารของมัน คุณเหมือนมดไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเลยในการทำงาน มดทำงานในเวลากลางวันและอยู่ในรังในเวลากลางคืน เหมือนกับเด็กดีควรประพฤติเช่นนั้น กษัตริย์ซาโลมอนทรงเขียนไว้ในพระธรรมสุภายิตว่า “มดเป็นพวกที่ไม่แข็งแรง แต่มันยังสะสมอาหารของมันไว้ในฤดูร้อน”

วันหนึ่งข้าพเจ้าทำตามคำแนะนำของกษัตริย์ซาโลมอนไปดูมด “พิเคราะห์ดูทางของมัน และจงฉลาด” ข้าพเจ้านอนลงบนหญ้าข้าง ๆ ทางเล็ก ๆ ที่มดเดินเป็นแถวข้าพเจ้าไม่ต้องคอยนานเลย ไม่ช้าคุณนายมดก็มาหาอาหาร ข้าพเจ้าเอาเศษขนมปังเล็ก ๆ วางลงข้างทางเดินของมด ครู่เดียวแขกของข้าพเจ้าก็มาพบเศษขนมปังมดตัวนั้นคาบเอาขนมปังไปให้มากที่สุดเท่าที่จะเอากลับไปรังได้ ไม่ช้ามดอีกตัวหนึ่งมาพบมดตัวนั้น มดตัวแรกวางเศษขนมปังลงและเอาขาหน้าของมันแตะที่ตัวของมดตัวที่สอง บอกข่าวดีว่าจะพบขนมปังที่ไหน น่าแปลกใจจริง ๆ มดตัวที่สอง ไม่แต่จะต้องเศษขนมปังของมดตัวแรกที่วางไว้เลย

ทุกครั้งที่มันพบมด อีกตัวหนึ่งมันได้ทำอาการอย่างเดียวกัน และทุกครั้งมดอีกตัวก็ไม่แต่ต้องขนมปังเลยบทเรียนที่น่าศึกษาจริง ๆ ไก่ สุนัข หรือ หมู จะฉวยอาหารที่วางไว้บนพื้นทันที แล้วจะวิ่งหนีไปเสีย มดรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น มดยอมรับการเป็นเจ้าของของผู้อื่นมดไม่มีใจแคบ พวกเราที่เป็นคริสเตียนควรทำตามตัวอย่างนี้และแสดงความไม่มีใจแคบของพระเยซู

ขณะที่มดกำลังเดินทางกลับรัง และคาบเอาเศษขนมปังอันประเสริฐ มันบอกมดตัวอื่นถึงเรื่องที่มันพบขนมปัง ในไม่ช้าขนมปังนั้นก็ได้นำมาเก็บไว้อย่างปลอดภัยในรังใต้ดิน เพื่อเก็บไว้กินในฤดู

หนาว ทำนองเดียวกันที่ข่าวประเสริฐของพระเจ้าได้เผยแพร่ออกไป คนที่ได้รับอาหารแห่งชีวิตและอิ่มแล้ว ก็จะออกไปบอกคนอื่น ๆ ที่เขาพบ ถึงทรัพย์สมบัติอันมหัศจรรย์ที่เขาได้พบแล้ว โดยใช้ลิ้นและปากกา ข่าวประเสริฐได้เผยแพร่ให้โลกรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นทิพย์อาหารของชีวิต

มดแต่ละตัวมีหูสี่คู่ มีคู่หนึ่งติดอยู่ที่ขาหน้าทั้งสองขา หูอีกคู่หนึ่งติดอยู่ที่หน้าท้อง อีกคู่หนึ่งติดอยู่ที่กลางลำตัว และอีกคู่หนึ่งติดอยู่ที่หัว พระเจ้าทรงประทานให้มดมีความสามารถได้ยินเป็นพิเศษ เพราะว่าตาของมดเล็กมากและมองไม่ใคร่เห็น และไม่สามารถหลีกเลี่ยงอันตรายได้รวดเร็ว พระเจ้าทรงสนพระทัยท่านเหมือนกัน ไม่ว่าท่านจะคิดว่าท่านเป็นคนเล็กน้อยหรืออ่อนแอสักเพียงไรก็ตาม พระเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ต่อชีวิตของท่านทุก ๆ อิริยาบถ และพระองค์ประสงค์ให้ท่านรักและไว้วางใจพระองค์ ในประเทศที่มีอากาศหนาว มดเป็นสัตว์ที่ขยันมาก และว่องไวในฤดูร้อน เพราะว่ามันรู้ว่าฤดูหนาวจะมาไม่ช้า มดไม่กล้าออกจากรังไปตามหิมะหรือน้ำแข็ง มดรู้ว่าอาหารที่แข็งเป็นน้ำแข็งมันคาบไม่ได้มันเรียนรู้จักสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? นักกฎหมายของโลกนี้ไม่สามารถให้ชีวิตแก่มดที่ตายแล้วให้เป็นขึ้น หรือไม่สามารถสอนมดให้ครองชีพอย่างไร เรามีพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ในสวรรค์ พระองค์ผู้เดียวทรงประทานชีวิต

บทที่ 5 ผึ้ง

ท. ขอบคุณครับที่คุณหมอ ได้อธิบายให้ผมทราบอย่างละเอียดหลายอย่างถึงเรื่องมด แต่เรื่องผึ้ง เป็นอย่างไรบ้างครับ?

ว. แทนที่เราจะพูดเกี่ยวกับเลขเจ็ดดังที่อ่านในบทที่หนึ่ง ผึ้งเป็นแมลงที่ประหลาด เพราะเกี่ยวกับเลข “สาม” ผึ้งชนิดหนึ่งปักไข่เป็นตัวได้ภายในเก้าวัน ผึ้งมีส่วนประกอบในร่างกายของมันอยู่สามส่วน มีขาสามขาติดอยู่แต่ละข้างของลำตัว และขาแต่ละขามีสามส่วน และยังมีหัวแม่เท้าเล็ก สามอัน ติดอยู่ปลายขาของแต่ละขามันทำให้เกิดห้องเล็ก ๆ ประกอบด้วยขี้ผึ้งซึ่งมีรูปร่างหกเหลี่ยม และมันทำขี้ผึ้งในสามห้องเล็กนี้ได้ลำตัวของมัน

แมลงผึ้งแบ่งเป็นสามประเภทคือ นางพญาผึ้ง ซึ่งทำหน้าที่วางไข่ทั้งหมดในรังนั้น บางทีมันวางไข่ได้ถึงชั่วโมงละหนึ่งร้อยฟอง ผึ้งตัวเมียเป็นผึ้งงาน ทำงานทั้งหมด ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นผึ้งตัวผู้ ซึ่งมีหน้าที่อย่างเดียวคือทำหน้าที่เป็นสามีของนางพญาผึ้งเท่านั้น ผึ้งตัวผู้สบายแต่ตายเร็ว

ผึ้งงานตัวเมียจะเที่ยวออกหาดอกไม้ ซึ่งอยู่ในละแวกใกล้ ๆ หรือบางทีผึ้งบางตัวต้องเดินทางไกลกว่าหนึ่งกิโลเมตร แต่ไม่หลงทาง เมื่อผึ้งดูดเอาน้ำหวานละอองเกสรก็ติดตัวมา มันบินจากดอกนี้แล้วไปดอกโน้น ละอองเกสรจึงตกลงในดอกไม้ทำให้เกิดการผสมกันขึ้น หากว่าไม่มีผึ้งหรือแมลงชนิดอื่น ก็จะมีดอกไม้และผลไม้แต่น้อย ผึ้งนำเอาน้ำหวานกลับรังแล้วเปลี่ยนให้กลายเป็นน้ำผึ้งบริสุทธิ์ ไม่มีใครทราบว่าผึ้งทำงานนี้ได้อย่างไร แต่พระเจ้าเท่านั้นทรงทราบ พระเจ้าทรงเตรียมทั้งน้ำผึ้งให้มนุษย์ได้รับประทานอย่างเอร็ดอร่อย และดอกไม้ที่สวยงาม โดยฝีมือของผึ้งตัวเล็ก ๆ

บทที่ 6 ปลา

ท. ท่านได้สอนเราหลายอย่างถึงเรื่องแมลง เราจะเรียนอะไรได้บ้างจากปลา?

ว. ครับ แน่ทีเดียว ปลาแบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ คือปลาน้ำจืดกับปลาน้ำเค็ม แต่ข้าพเจ้าอยากจะถามท่านว่าน้ำในมหาสมุทรนั้นมาจากไหน? กลือเข้ามาอยู่ในมหาสมุทรได้อย่างไร? หนังสือวิทยาศาสตร์บางเล่มจะสอนว่ามันเกิดขึ้นเอง แต่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเนรมิตทะเล และทรงทำให้ทะเลเค็มเมื่อพระองค์ทรงเนรมิตสร้างโลกครั้งปฐมกาล

ท่านเคยสังเกตมิใช่หรือว่าปลาทะเลที่ท่านซื้อจากตลาดนั้น ไม่ได้เค็มเลย ท่านต้องเติมเกลือเมื่อปรุงอาหาร ทำไมปลาสามารถอยู่ในทะเลเค็มได้ตลอดชีวิตแต่เกลือไม่เข้าไปแทรกอยู่ในเนื้อปลาเลย นี่เป็นข้อพิสูจน์อันหนึ่งซึ่งสำแดงฝีพระหัตถ์อันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้า คริสเตียนพึงระลึกว่า แม้ว่าเราอยู่ในโลกนี้ แต่โลกไม่ควรอยู่ในเรา

ท. เราควรจำข้อนี้ไว้แต่มีอะไรอีกที่เรื่องปลาสอนเรา?

ว. มีครับ นี่เป็นเรื่องจริงที่ประหลาดมาก ในมหาสมุทรแอตแลนติกมีปลาชนิดหนึ่งเราเรียกว่า ปลาไหล ซึ่งในฤดูวางไข่มันจะว่ายไปจากที่ต่าง ๆ เข้าไปในทะเลคาริบเบียนใกล้กับเส้นศูนย์สูตร มีโพรงลูกที่นั่น ปลาไหลอยากให้ลูกอ่อนของมันเกิดที่นั่น หลังจากที่ถูกปลาไหลเกิดเป็นตัวแล้ว แม่และพ่อก็ว่ายกลับสู่แหล่งเดิมของมัน ปลาไหลบางตัวจะไปยังแม่น้ำสายต่าง ๆ ในประเทศคานาดา บ้างก็ไปตามชายฝั่งทะเลของประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศอังกฤษ หรือบางทีก็เลยขึ้นไปถึงประเทศนอร์เวย์ ลูกปลาไหลทั้งหมดจะถูกทิ้งไว้ที่ทะเลคาริบเบียน ต่อมาอีกไม่กี่สัปดาห์ลูกปลาไหลเหล่านั้นก็ตัดสินใจว่า มันจะต้องเดินทางติดตามไปยังที่ที่พ่อแม่ของมันไปอยู่ ลูกปลาไหลที่พ่อแม่อยู่ประเทศคานาดาก็ว่ายไปถึงประเทศคานาดา หากพ่อแม่มันอยู่ประเทศฝรั่งเศสมันจะว่ายไปอยู่ประเทศฝรั่งเศส ใครเป็นผู้สอนลูกปลาไหลที่จะไปแห่งใด และมันจะรู้จักทิศทางเมื่ออยู่ลึกลงไปในทะเลได้อย่างไร? ทั้งหมดนี้เป็นการมหัศจรรย์ไม่มีใครสามารถนอกจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่จะทรงกระทำอิทธิฤทธิ์มหัศจรรย์เช่นนี้ได้ ข้อนี้เป็นบทพิสูจน์ได้ว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่กำลังควบคุมโลกนี้

บทที่ 7 นก

ท. นั่นเป็นการนำประหลาดที่สุด นกสามารถสอนเราอะไรได้บ้าง?

ว. มีบทเรียนหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น นกกลั๊วค เป็นนกร้องเพลงไพเราะมากเป็นพิเศษ มีบทกวีหลายบทที่เขียนไว้เกี่ยวกับเพลงอันไพเราะของมัน แต่ไม่มีใครพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับดินของนกกลั๊วคเลย ดินของนกกลั๊วคน่าเกลียดและใหญ่ นวัตกรรมของนกชนิดนี้ยาวผิดปกติ และขรุขระอย่างน่าเกลียด พระเจ้าทรงกระทำผิดหรือที่ให้นกกลั๊วคมีเสียงไพเราะแต่ให้มีดินใหญ่น่าเกลียดเช่นนั้น? เปล่าเลย พระเจ้าทรงกระทำทุกอย่างถูกต้อง นกกลั๊วคไม่ทำรัง แต่มันวางไข่สองฟองไว้บนดินโคลน ๆ ชายทุ่ง ถ้าหากมีอันตรายอันอาจทำลายไข่ของมัน มันจะโอบเอาไข่สองฟองด้วยดินใหญ่ ๆ ของมัน แล้วเอาไข่นั้นไปวางไว้ในที่ปลอดภัยจากศัตรู นวัตกรรมนี้เป็นพิเศษสามารถจับไข่ไว้ได้รอบโดยไม่แตก ดินที่ขรุขระไม่ทำให้ไข่ลื่นหลุดออก พระเจ้าทรงสนใจนกกลั๊วคเล็ก ๆ ฉะนั้นก็ยังคงทรงสนใจเรามากยิ่งกว่าฉันนั่น ดังนั้นจึงเป็นการปลอดภัยสำหรับเราที่จะมอบชีวิตไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

ท. แน่نون เราควรเต็มใจให้พระเจ้าทรงควบคุมชีวิตของเรา แต่ท่านอธิบายว่านกกลั๊วคไม่ทำรัง ใครเป็นผู้สอนให้นกชนิดอื่น ๆ รู้จักทำรังของมันเองล่ะครับ?

ว. นั่นเป็นคำถามที่ดี ลูกนกเล็ก ๆ ยังไม่เกิดขณะที่แม่นกได้ทำรังซึ่งมันจะใช้ฟักไข่ ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นแม่นกสอนลูกนกให้รู้จักทำรัง และข้าพเจ้าไม่เคยเห็นอาจารย์ของวิทยาลัยแห่งใดที่สอนให้นักรู้จักทำรัง ข้าพเจ้ารู้จักชายคนหนึ่งได้เลี้ยงลูกนกกระจอกตัวเมียไว้สองตัว และขังกรงไว้ในบ้านอย่างระมัดระวังเพื่อป้องกันมิให้คนอื่นมาใกล้ มันไม่เคยเห็นรังนกเลย และไม่เคยเห็นไข่ครั้งแล้วลูกนกทั้งสองนี้ ถูกย้ายไปขังไว้ในกรงใหญ่ประมาณสิบสองฟุตสี่เหลี่ยมจตุรัส และในกรงใบนั้นมีใบไม้ หญ้า พุ่มไม้ และมีไม้กระดานหลายแผ่นคล้าย ๆ กับชานบ้าน นกแต่ละตัวนั้นต่างทำรังสวยบนไม้กระดานนั้น ต่างก็วางไข่ในรัง และกกไข่เพื่อฟักไข่ ใครสอนมันหรือ? พระเจ้าทรงประทานสัญชาตญาณให้แก่ นกทั้งสองนี้

วันหนึ่ง ข้าพเจ้าเฝ้าดูนกกระจอกตัวหนึ่งกำลังทำรังของมัน วันนั้นลมพัดจัดมาก นกจะโผลงไปคาบหญ้าหรือเชือกเส้นหนึ่งทันทีที่ลมจะพัดมันไปเสีย นกเล็ก ๆ ไม่ยอมแพ้ และข้าพเจ้าเห็นมันทำสิ่งที่ผิดธรรมดา นกได้เอาหญ้าขึ้นไปที่จะทำรัง นกจะใช้ดินเหยียบบนเส้นหญ้าขณะที่ลมพัด พอลมหยุดพัด มันก็โผลงไปคาบหญ้าเส้นอื่นมาอีก และพอลมพัดจัดนกจะเหยียบเส้นหญ้าไว้อีกจนลมหยุดพัดจึงลงมือทำรังต่อไป นี่แหละการทำรังของมันก็สำเร็จ ปัญญาของมนุษย์ไม่ได้ทำรังให้เลย อ่านโยบ 39: 26,

บทที่ 8 ช้าง

ท. ข้าพเจ้าคิดว่า เราควรจะเรียนจากสัตว์ใหญ่ที่มีสี่ขา

ว. แน่นอนครับ พระคัมภีร์อธิบายถึงสัตว์ธรรมดาหลายชนิดที่เรารู้จัก เมื่อเราคิดถึงม้า เราก็คิดว่ามันเป็นสัตว์ที่วิ่งเร็วมาก เมื่อเราคิดถึงวัว เราก็คิดถึงน้ำมัน และเนื้อของมันเราคิดถึงหมูว่าเป็นสัตว์สกปรกและจะกละ สิ่งใดเป็นสัตว์ที่กล่าวบ่อย ๆ ในพระคัมภีร์ มนุษย์มักจะกลัวสิ่งใดเสมอ เพราะว่าสิ่งใดเป็นสัตว์ป่าที่มีอำนาจมากที่สุด และมันฆ่าทั้งสัตว์และคน

ลูกแกะ แกะ แพะ เป็นสัตว์ที่กล่าวถึงมากกว่าสัตว์อื่น ๆ ในพระคัมภีร์ พวกยิวเลี้ยงแกะแพะไว้เป็นจำนวนพัน ๆ ตัว เขาเลี้ยงมันไว้มิใช่เพียงแต่จะกินเนื้อ และใช้ขนของมันเท่านั้น แต่เพื่อใช้บูชาถวายพระเจ้า มนุษย์แสดงความรักต่อพระเจ้าโดยฆ่าลูกแกะ และเผาบูชาบนแท่น มนุษย์รู้ว่าตนเองเป็นคนคิดบาป การเผาลูกแกะเป็นเครื่องบูชาอันเป็นเครื่องหมายว่า เขาอยากสะอาดปราศจากความผิดบาป ดังนั้นเมื่อพระเยซูทรงเริ่มเทศนา ยอห์นบัพติศมาเรียกพระองค์ว่า ลูกแกะของพระเจ้า (พระเมษโปดก) เพราะพระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อรับเอาความผิดบาปของทุกคนที่เชื่อพระองค์

สุนัขก็ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์บ่อย ๆ แต่ไม่ได้กล่าวว่ามันเป็นเพื่อนที่ดีของมนุษย์ ผู้เขียนพระคัมภีร์ได้พิจารณาเห็นว่า สุนัขเป็นสัตว์ดุร้าย “ข้าพเจ้าเป็นสุนัขหรือ?” เป็นสำนวนที่ใช้พูดกันบ่อย ๆ ในทุกวันนี้ “หมายความว่า ท่านคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนไม่ดีหรือ?”

แมวไม่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์เลย หรือช้างก็เหมือนกัน ช้างมีร่างกายใหญ่ที่สุดและมีน้ำหนักมากที่สุดสำหรับบรรดาสัตว์ทั้งหลายในโลก สัตว์อื่นจะลุกขึ้นจากพื้นดินเพียงสองขา ขาหลังของวัวออกไปข้างหลังเพื่อช่วยยกตัวของมันขึ้นก่อนด้วยขาหลัง แล้วจึงยืนขึ้นด้วยขาหน้า ขาหลังของม้าก็ออกไปข้างหลังเหมือนกัน แต่มันลุกขึ้นอย่างตรงกันข้ามกับวัว มันลุกขึ้นด้วยขาหน้าก่อน แล้วจึงดันตัวมันขึ้นด้วยขาหลัง

แต่ขาหลังของช้าง แตกต่างไปจากสัตว์อื่น ๆ เพราะขาหลังของมันงอออกไปข้างหน้าอย่างเดียวกับขาหน้า ช้างไม่สามารถยกตัวของมันซึ่งมีน้ำหนักมากด้วยขาเพียงสองขาเท่านั้น มันต้องใช้ขาทั้งสี่เพื่อลุกขึ้นยืน ทำไมสัตว์แต่ละชนิดจึงแตกต่างกัน ใครทำให้มันเป็นเช่นนั้น พระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำให้สัตว์แต่ละชนิดเป็นอย่างนั้น เราไม่มีน้ำหนักมากเท่ากับช้าง แต่เราแต่ละคนต่างก็มีภาระ เราไม่จำเป็นต้องแบกภาระของเราแต่คนเดียวเพราะพระเยซูตรัสว่า “บรรดาผู้ลำบากเหน็ดเหนื่อยจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28)

บทที่ 9 ถั่ว

ท. ขอบคุณครับ ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราคงได้รับบทเรียนหลาย ๆ อย่างจากสัตว์ทุกชนิด แต่พืชจะสอนอะไรเราได้บ้าง?

ว. มากทีเดียวครับ ท่านทราบไหมครับว่าถั่วถัสน์ช่าย? ต้นถั่วจะเลื้อยพันหลักจากช่ายไปขวามเสมอ แต่ต้นดอกฝักบุงจะเลื้อยพันหลักจากขวามาช่าย ไม่มีใครทราบว่าเหตุไรต้นถั่วจึงเลื้อยพันหลักเช่นนั้น ถ้าหากใครจะคลายเถาต้นถั่วออก แล้วพันจากทางขวาไปช่ายและทิ้งไว้สักสามวัน เถานั้นจะแห้งตาย เพราะมันไม่ได้ทำอย่างที่มีมันอยากจะทำ

มีสุภาพสตรีคนหนึ่งบอกข้าพเจ้าถึงเรื่องประหลาดนี้ว่า “ปีกลายนี้ดิฉันปลูกถั่วลิบไว้เพื่อเอาไว้ขาย เมื่อดิฉันซื้อพันธุ์เมล็ดถั่วมา ดิฉันคิดว่าดิฉันได้ซื้อถั่วพันธุ์เถาสั้น ดังนั้นดิฉันจึงบอกให้คนสวนทำหลักถั่วสั้น ๆ พอต้นถั่วงอกขึ้นมา มันเลื้อยจนสุดหลักแล้ว มันยังเลื้อยต่อไปอีก ดิฉันจึงทราบภายหลังว่าถั่วชนิดนั้นเป็นถั่วพันธุ์ชนิดเถายาว ดังนั้นดิฉันจึงสั่งให้คนสวนดึงหลักสั้น ๆ ออกให้หมด แล้วปักหลักสูงลิบฟูตแทน แล้วเอาเถาถั่วพันกับหลักที่ปักใหม่ พอวันที่สามต้นถั่วของดิฉันก็ตายหมด ดิฉันจึงเชิญผู้เชี่ยวชาญทางดิน และอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดต้นถั่วจึงตาย เดียวนี้ดิฉันทราบว่าคนสวนของดิฉันพันเถาถั่วจากขวามาช่าย แทนที่จะพันช่ายมาขวาตามธรรมชาติของถั่ว” คนไม่เชื่อพระเจ้าหรือนักวิวัฒนาการไม่สามารถอธิบายธรรมชาติพิเศษของต้นไม้จำพวกนี้ได้

เหตุไรไม้เถาจึงเลื้อย อะไรทำให้รากของต้นไม้สามารถขอลงไปหาน้ำ และสามารถดูดน้ำจากรากขึ้นสู่ยอด และส่งน้ำไปทั่วทุกใบ ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เท่านั้นที่ทรงสามารถทำได้เช่นนี้

ท่านทราบไหมว่าเมล็ดข้าวโพคในฝักหนึ่ง ๆ มีกี่แถวในฝักเล็ก ๆ อาจมีแปดแถว ถ้าฝักใหญ่จะมีสิบสองหรือสิบสี่แถว แต่ไม่เคยมีเก้าหรือสิบเอ็ดเลย แถงโมที่มีลายจะมีลายเป็นจำนวนคู่ ไม่ใช่จำนวนคี่ พระเจ้าทรงกระทำอะไร ๆ อย่างระมัดระวังและถูกต้องครบถ้วนเสมอ

บทที่ 10 หัวใจไร้ประโยชน์

ท. หัวใจไร้ประโยชน์สอนอะไรเราบ้าง?

ว. ท่านเคยสังเกตไหมว่าหัวใจไร้ประโยชน์นั้นไม่ต้องมีใครปลูกมันเลย? ดันเลี้ยงหนามไม่มีใครรักษาหรือรดน้ำมันขยายพันธุ์ได้เอง แต่พืชผักที่เป็นอาหารของมนุษย์ไม่เป็นเช่นนั้น เช่น มัน ข้าวโพด ถั่ว ฯลฯ มนุษย์เราจะต้องปลูกต้องเลี้ยงรักษาเอาใจใส่อย่างดี และต้องระมัดระวังอยู่เสมอจึงจะเกิดผลดี

ความเลวทุก ๆ ชนิดระบาบออกไปได้ด้วยตัวของมันเอง ส่วนคุณธรรมความดีต้องเลี้ยงรักษาความบาปทุกอย่างเกิดขึ้นในใจของมนุษย์ แต่ความบริสุทธิ์ทุกอย่างจะเกิดขึ้นได้เพราะคำอธิษฐานอยู่เสมอ ๆ

เมื่อเราพิจารณาสัตว์ทั้งหลาย เราก็เห็นว่ามันเป็นเช่นเดียวกับหัวใจไร้ประโยชน์ สัตว์เลี้ยงในบ้านไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ แต่สัตว์ป่ารู้จักป้องกันตัวของมันเอง มนุษย์ต้องใช้ แกะ ไก่ วัว ม้า หมู ดังนั้นสัตว์พวกนี้จึงไม่จำเป็นต้องป้องกันตัวเอง แต่อย่างไรก็ตามไม่มีใครต้องการงูหรือเสือ ฉะนั้นสัตว์พวกนี้จึงต้องเลี้ยงรักษาตัวมันเอง ดังนั้นคริสเตียนที่อยากจะดำเนินชีวิตอยู่ในความบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะกระทำอย่างมนุษย์จำพวกที่ไม่เชื่อพระเจ้าหาได้ไม่ มนุษย์ในโลกทั่ว ๆ ไปจะพุดมูสา โกงกัน ขโมยกันฆ่ากัน ล่อลวงกันทุกวิถีทางเพื่อตนเองจะได้ประโยชน์ แต่คริสเตียนต้องอาศัย พระมหากรุณาธิคุณที่นำประหลาดของพระบิดาคู่มือครองตลอดชีวิต คริสเตียนเปรียบเหมือนแกะไม่ใช่เหมือนเสือ อย่าให้ชีวิตของท่านเป็นประดุจหัวใจไร้ประโยชน์ อ่านพระธรรมมัทธิว 13:24-30

บทที่ 11 เสื้อผ้า

ท. เหตุไรสัตว์จึงไม่สวมเสื้อผ้า

ว. มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีชีวิต ประเภทเดียวที่เข้ามาในโลกโดยปราศจากเสื้อผ้า แต่สัตว์ที่มีชีวิตอื่น ๆ มีขนของมันเองเต่าและหอยทากก็มีกระดองหรือเปลือก ปลามีเกล็ดและมิخنแกะ นกนานาชนิดมีขน จระเข้ ซึ่งมีหนังหนาแต่มีมนุษย์เกิดมามีร่างกายเปลือยเปล่า แล้วพ่อแม่ต้องหาเสื้อผ้าให้ลูก มนุษย์จะต้องสวมเสื้อผ้าที่ได้มาจากของอื่น แกะ หนอนไหม ต้นฝ้ายเป็นวัตถุที่ใช้ทำเป็นเสื้อผ้าให้มนุษย์ วัวให้หนัง สำหรับทำรองเท้าของมนุษย์

ทั้งนี้ก็มีเหตุผล เพราะว่าสัตว์เครื่องานปฏิบัติพระเจ้าไม่ได้ สัตว์มีชีวิตอยู่เพื่อตัวของมันในหน้าที่ของมันพระเจ้าทรงเนรมิตมนุษย์ เพื่อให้ปฏิบัติในคำสั่ง พระองค์เหตุฉะนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องสวมเสื้อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับส่วนต่าง ๆ ของโลก ที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์อาศัยอยู่ มนุษย์ต้องใช้เสื้อผ้าหนาเมื่ออยู่ในประเทศหนาว และใช้เสื้อผ้าบาง ๆ สำหรับประเทศร้อน

พระเจ้าทรงเนรมิตทุกสิ่งรวมทั้งต้นไม้และสัตว์ ให้มีเปลือกหรือหนังที่จะกันไม่ให้น้ำเข้าไปได้ ชาวโศคมิเปลือกป้องกันไม่ให้ฝนซึมเข้าภายในได้ โดยมากผลไม้ในประเทศไทยมีเปลือกหนา สัตว์ต่าง ๆ มีหนังสำหรับป้องกันน้ำได้ ถ้าหากว่าชาวนาจะต้องงูงวัว ควาย ม้า และไก่เข้าคอกทุกครั้งที่ฝนตก ชาวนาคงลำบากมาก

บทที่ 12 มะพร้าว

ท. ข้าพเจ้าคิดว่าผลไม้เปลือกแข็งเป็นตัวอย่างแห่งการป้องกันตัวอย่างดี ใช่ไหมครับ?

ว. แน่แน่นอนทีเดียวครับ มีบทเรียนหลายอย่างที่เราจะเรียนได้จากผลไม้เปลือกแข็ง เช่น ถั่วลิสง เจริญเติบโตงอกงาม ภายใต้อันตราย เราเป็นคนอย่างไร เราทำอย่างไร เมื่อเราอยู่แต่ผู้เดียว จะพิสูจน์ว่าเราจะทำอย่างไรเมื่ออยู่ต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย ถั่วลิสงมีรูปคด ๆ งอ ๆ เสมอ แต่ปกคิมนุษย์ก็เป็นเหมือนถั่วลิสง กล่าวคือมีใจคด ๆ งอ ๆ เหมือนกัน มนุษย์ทุกคนมีบาปในชีวิตของตนพระเจ้าเท่านั้นที่จะทำให้เขาเป็นคนซื่อตรงได้

ผลไม้เปลือกแข็งบางชนิดมีลำต้นสูงมาก ดังนั้นคริสเตียนควรเป็นผู้ที่อยู่สูงกับพระคริสต์ มะพร้าวเป็นผลไม้เปลือกแข็งที่น่าประหลาดมากชนิดหนึ่ง มะพร้าวขึ้นเป็นต้นสูงมาก คนที่ปีนเก่งเท่านั้นจึงจะตัดเอาลูกของมันลงมาได้ มะพร้าวมีเปลือกแข็ง หนาประมาณหนึ่งนิ้ว แล้วมีกะลาแข็งมากข้างในเป็นเนื้อและมีน้ำที่หวานอร่อย มะพร้าวแต่ละทะลายมีน้ำหนักหลายกิโลกรัม แต่ถึงกระนั้นยังสามารถแขวนอยู่ได้ด้วยก้านเล็ก ๆ แม้พายุก็ไม่สามารถทำให้มะพร้าวหล่นลงมาเองได้ง่าย ๆ หรือถ้าหล่นลงมาลูกของมันก็ไม่แตกง่าย ๆ ดังนั้นคริสเตียนต้องทนทานต่อพายุของชีวิต แต่จะยังติดอยู่กับต้นไม้แห่งชีวิตคือพระเยซูคริสต์ เราเรียกมะพร้าวว่าผู้เฒ่าของพระเจ้า เพราะว่าเมื่อเราผ่ามะพร้าวออกน้ำมะพร้าวจะเย็นกว่าอากาศภายนอก และน้ำมะพร้าวหวานและชื่นใจ คริสเตียนทุก ๆ คนควรมีจิตใจอ่านหวาน ผลไม้เปลือกแข็งแทบทุกชนิดมักกินมันและอร่อยมาก และมีราคาดีในตลาดเสมอ คริสเตียนก็เหมือนกันมีค่ามาก ท่านมีค่ามากเท่าไร?

บทที่ 13 ไบไบ

ท. ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจมากที่เห็นต้นไม้งอกและผลิไบออกมา ท่านทราบเรื่องราวของไบไบอย่างไร ท่านได้รับบทเรียนอย่างไรบ้างจากไบไบ?

ว. พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถสร้างไบไบได้ ไบไบแต่ละไบมีชีวิต ไบไบทุก ๆ ไบเกิดมาเพื่อตาย หากว่าต้นไม้ไม่มีไบเลยมันจะไม่ออกผล เราไม่สามารถอธิบายความลึกลับของไบไบได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อไบไบได้รับแสงแดด อากาศและน้ำจากราก ไบไบจะทำการเหล่านั้นเป็นอาหาร ซึ่งจะส่งเข้าไปในผลไม้มันที่เราชอบรับประทานไบไบของต้นไม้บางชนิด ช่วยปรุงแกงให้มีรสอร่อยขึ้นแท้จริงเรากินไบไบของผักธรรมชาติ เช่นผักคาดและกะหล่ำปลี และต้นหอม

ท. มีไบไบสักกี่ไบในหนึ่งต้น?

ว. ข้าพเจ้าไม่เคยนับ ไบไบมีเป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ไบ ขึ้นอยู่กับขนาดแห่งลำต้นของมัน และโปรดจำไว้ด้วยว่าไบไบทุก ๆ ไบไบเหมือนกันเลยจนไบเดียว ถูกแล้ว ท่านพูดว่าไบมะม่วงก็ไม่เหมือนไบส้ม ยิ่งกว่านั้นไม่มีไบมะม่วงสองไบที่เหมือนกัน นี่เป็นเรื่องจริงสำหรับต้นไม้ทุกชนิด ท่านลองไปสำรวจดูด้วยตนเองเถิด น่าประหลาดใจมิใช่หรือ? และทำนองเดียวกันมนุษย์สองคนรูปร่างหน้าตาที่ไม่เหมือนกันเลย พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถกระทำการอัศจรรย์เช่นนี้ได้ แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตเราทุก ๆ คนให้มีลักษณะตามพระฉายาของพระองค์

ไบไบมีอายุอยู่ได้ไม่นานนัก ไบไบอยู่ได้ไม่กี่สัปดาห์หรือก็เดือนแล้วมันก็หล่นและแห้งตาย ในพระธรรมอิสยาห์ 64:6 เราอ่านดังนี้ว่า “พวกข้าพเจ้าทั้งหมดก็เหี่ยวแห้งไปเหมือนกับไบไบ” เราอยู่ในโลกนี้ประเดี๋ยวเดียวไม่กี่ปี หรืออาจอายุยืนถึงเจ็ดสิบหรือแปดสิบปีหรือมากกว่านั้น แต่มนุษย์เราไม่ใช่ตายเหมือนไบไบหรือตายอย่างสัตว์เครื่องจวน ซึ่งเป็นการตายโดยไม่มีควมหวังใด ๆ ทั้งสิ้น พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดเชื่อวางใจในเรา เขาจะไม่ตายเลย แต่จะมีชีวิตนิรันดร์” ท่านมีชีวิตนิรันดร์แล้วหรือ?

บทที่ 14 ร่างกายของเรา

ท. ท่านเคยบอกแล้วว่ามนุษย์เราต่างกับสัตว์และต้นไม้ ขอช่วยกรุณาชี้แจงให้เราทราบว่า ร่างกายของเรามีบทเรียนสอนใจอย่างไรบ้าง?

ว. เราควรจะขอบพระคุณพระเจ้าหลายประการ พระเจ้าทรงเนรมิตอวัยวะทุกส่วนในร่างกายของเรานี้ล้วนแต่ถูกต้องทั้งสิ้น

เราควรขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพื้นที่เข้าคู่กันได้ ท่านไม่ได้ทำอะไรเลยแก่ฟัน และคุณแม่ของท่านก็ไม่ได้ทำอะไรให้แก่ฟันของท่าน พระเจ้าเป็นผู้ประทานฟันเหล่านี้ให้แก่เรา

ท่านเคยนึกขอบพระคุณพระเจ้าบ้างไหมที่พระเจ้าทรงเนรมิตจมูก บนใบหน้าให้จมูกของท่านหันลงข้างล่าง? ถ้าบังเอิญจมูกของท่านหันกลับขึ้นข้างบน ทุกครั้งที่ฝนตก ท่านคงจะสำลึคน้ำตาย เพราะน้ำฝนไหลเข้าเต็มจมูกและทุกครั้งที่ท่านจาม ก็คงจะพัดเอาหมวกของท่านปลิวไป

พระเจ้าทรงให้ตาของเราตั้งอยู่ในโพลีมีกระดูกแข็งไว้ป้องกัน และมีนิ้วเพื่อคอยค้ำจับฝุ่น แต่ถึงกระนั้นก็มีคนในพวกเราที่นึกขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงป้องกันรักษาตาของเราให้ปลอดภัย เช่นนี้? นอกจากนั้นพระองค์ยังซ่อนหัวใจ ซึ่งเป็นอวัยวะที่สำคัญที่สุดของร่างกายไว้ภายในกระดูกซี่โครง ซึ่งเป็นเหมือนลูกกรงเหล็ก และมีแขนเพื่อป้องกันอีกชั้นหนึ่ง แต่โดยมากเราก็มักรู้สึกเฉย ๆ และลืมขอบพระคุณพระเจ้า

ท. อะไรที่ทำให้หัวใจเต้น?

ว. นั่นเป็นปัญหาที่อยู่ยากแก่นายแพทย์ตั้งแต่เริ่มแรก มีวาระหนึ่งในชีวิตของทารกที่ยังไม่คลอดจากครรภ์มารดาหัวใจของเด็กยังไม่เต้น หัวใจเพิ่งจะก่อเป็นรูปร่างขึ้นเท่านั้น ครั้นแล้ววันหนึ่ง หัวใจนั้นแม้ว่ายังเล็กอยู่ก็เริ่มเต้นเป็นครั้งแรก เหตุไรหัวใจจึงทำงานเช่นนั้น? แม่หรือพ่อของทารกนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหัวใจเลย แน่นอน เด็กมิได้เจตนาที่จะบังคับหัวใจให้เต้น พระเจ้าเป็นผู้ให้หัวใจเริ่มต้น และเป็นพระเจ้าเท่านั้นที่จะให้หัวใจหยุดเต้น พระเจ้าผู้สร้างหัวใจ และเป็นผู้ทรงให้หัวใจเริ่มต้น และเป็นผู้ให้หัวใจหยุดเต้น พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เราสงบดวงใจของเรานี้ถวายแด่พระองค์เจ้า

ข้อพิศูนอีกอย่างหนึ่งคือ พระเจ้าทรงมีพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงให้มีระบบการหล่อลื่นในร่างกายของเรา ร่างกายของเรานี้มีข้อต่อหลายแห่ง เช่นข้อศอก หัวเข่า ข้อมือ ลำคอ สมมุติว่าพวกเราจะต้องหิวกระป๋องน้ำมันมาใส่ที่ข้อต่อ เราจะต้องมีงานเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย เราอาจลืบบางข้อ แล้วมันจะออกเสียงดังและแข็งทื่อ จะมีใครนอกจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ซึ่งทรงสามารถจัดการให้ข้อต่อของเราทุกข้อมีน้ำมันหล่อลื่นอยู่ตามปกติ

แล้วนอกจากนี้ระบบการสูบน้ำโลหิตพิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับร่างกายของเรา โลหิตไหลผ่านปอดเพื่อรับอากาศออกซิเจน โลหิตจะต้องไหลผ่านกะเพาะเพื่อรับอาหาร โลหิตต้องไหลผ่านตับและไต เพื่อชำระให้บริสุทธิ์ มีเส้นโลหิตยาวประมาณ 20 กิโลเมตรไปทั่วร่างกาย ดังนั้นพระเจ้าได้เนรมิตเครื่องสูบลมที่มหัศจรรย์ ที่จะสูบน้ำโลหิตไปทั่วร่างกาย ไม่ต้องมีคนเฝ้าหัวใจ แต่หัวใจทำงานตลอด 24 ชั่วโมง

บทที่ 15 บทสรุป

ท. ต้นไม้และสัตว์เจริญโตใหญ่ขึ้นดีขึ้นและเป็นประโยชน์มากขึ้นหรือ?

ว. เปล่าหรอก ทุก ๆ สิ่งในโลกกำลังมีสภาพที่เสื่อมลงทุกทีไปตามอายุของมัน ตอนแรก ๆ ต้นไม้จะให้ผลใหญ่หวานอร่อย แต่เมื่อต้นไม้ขึ้นผลติดผลดูแล้วฤดูเก่าผลก็เล็กลง และรสก็ไม่ค่อยหวาน ตัวอย่างเช่นมะเขือเทศที่เคยออกผลโต น้ำมาก อร่อยน่ารับประทาน จะกลายเป็นมะเขือเทศชนิดที่ไม่มีรสดี ถ้าหากว่าชาวสวนจะไม่ระมัดระวังให้จงดี สัตว์เลี้ยงของเราจะไม่เจริญเติบโตใหญ่และสวยงาม หากว่าเราให้อาหารและพิทักษ์รักษามันไม่ดี ทารกที่เกิดจากพ่อแม่ซึ่งเป็นปราชญ์จากมหาวิทยาลัย จะกลายเป็นคนโง่งงต่ำตุนหรืออาจกลายเป็นมนุษย์ชั่วร้าย เว้นแต่บิดามารดาจะได้อบรมสั่งสอนและให้ความรักอย่างดีเลิศ ไม่มีอะไรเลยที่ปล่อยให้ตามธรรมชาติจะดีขึ้นเองได้ในชีวิตนี้ แต่ตรงกันข้ามกลับเลวลง

ท. เมื่อเป็นเช่นนี้หลักวิวัฒนาการจริงหรือ?

ว. ไม่ใช่เด็ดขาด ทฤษฎีของวิวัฒนาการสอนว่า ชีวิตมาจากสัตว์เซลล์ ๆ เดียว ที่มีชีวิตแหวกว่ายอยู่ในทะเล และหลังจากเวลาผ่านไปหลายล้านปี เซลล์ตัวนี้ก็ขึ้นมาอยู่บนบก เลยกกลายเป็นสัตว์บก เมื่อเป็นสัตว์บกอยู่นานเข้าก็กลายเป็นสัตว์ใหญ่ขึ้น จนในที่สุดกลายเป็นลิงแล้วลิงก็กลายเป็นมนุษย์ เป็นแต่เพียงทฤษฎี คำว่าทฤษฎีหมายความว่า ความเห็นซึ่งพิสูจน์ไม่ได้ว่าเป็นจริง บางคนก็พูดถึงวิวัฒนาการประหนึ่งว่าเป็นเรื่องจริง ตำราในโรงเรียนบางเล่มอาจบอกว่าเป็นความจริง แต่การเขียนนั้นไม่พิสูจน์ว่าเป็นความจริง สัตว์ชนิดเดียวกันที่เราเห็นทุกวันนี้ ก็มีผู้ค้นพบซากสัตว์นั้นจมหินอยู่เป็นเวลานาน - นานมาแล้ว

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเราว่า เมื่อปฐมเดิมนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสัตว์ป่าบนแผ่นดิน ตามชนิดของมันและวัว ควายตามชนิดพืชพันธุ์ของมัน และสรรพสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดินตามพืชพันธุ์ของมัน และพระเจ้าทรงเนรมิต “สร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์”

พระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่น่าประหลาดมหัศจรรย์หลายสิ่งหลายประการ ดังที่เราได้อ่านมาแล้วในหนังสือเล่มนี้ก็ดี และที่อื่น ๆ อีกหลายพันเรื่องก็ดี ซึ่งเราไม่มีที่พอจะกล่าวในเล่มนี้ เหตุไรพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา? ทั้งนี้ก็เพื่อเราจะได้ถวายพระเกียรติและปฏิบัติพระองค์ ท่านเต็มใจจะถวายพระเกียรติและปฏิบัติพระองค์ด้วยหรือ?